

AŤ SE VÍ...
4.

ŠKOLNÍ ČASOPIS

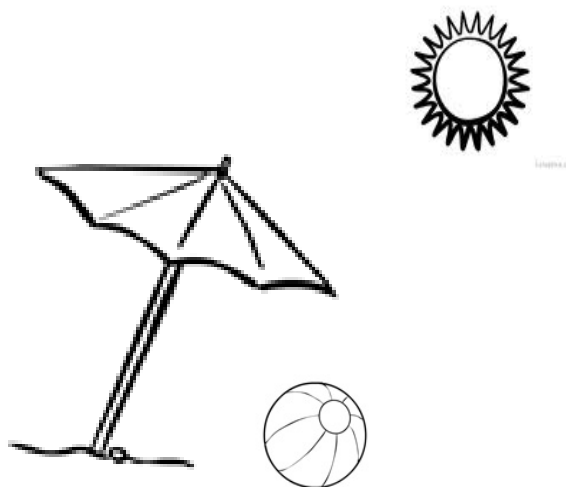
Úvodník

Ahoj, milí čtenáři a čtenářky školního časopisu „Ať se ví“!

Toto je poslední číslo před koncem školního roku a začátkem velkých letních prázdnin, na které se všichni určitě moc těšíte. Odchází letošní deváťáci, kteří se s vámi loučí tímto číslem časopisu.

Najdete zde rozhovor s paní učitelkou Helenou Bláhovou a Jitkou Tůmovou a informace o soutěžích. Dozvíte se, co prožili letošní deváťáci, jaký význam mají barvy, přečtete si rozhovor s vrchním strážníkem místní policie, najdete tu informace o akci Filmový plakát, které se zúčastnil 6. a 8. ročník, a o besedě s jedním ze 669 židovských dětí zachráněných Nicholasem Wintonem.

Přejeme vám krásné letní prázdniny a vysvědčení plné jedniček.

Za redakci: S. Londinová a Z. Lidáková

Tomáš Graumann

Dvakrát zachráněné dítě

JEHO CESTA DO ANGLIE

Co všechno si musel doopravdy prožít? Tomáš Graumann, zachráněný židovský chlapec, nám vyprávěl **na besedě v Muzeu hlavního města Prahy** svůj příběh.

Začal popisováním svého šťastného dětství v tenkrát ještě Československé republice, vyprávěl o násilí nacistických Němců na židovských občanech, které viděl na vlastní oči a nevynechal ani přiblížení svého pobytu v Anglii. Popisoval svůj osud procítěnými slovy, která jsme mohli poslouchat, ale nemohli jsme si asi úplně představit, jaké hrůzy tento člověk prožil. Co by se s ním stalo, kdyby nenastoupil do toho posledního vlaku? Nejspíš by zemřel v nějakém koncentračním táboře, jako celá jeho rodina. Nicholas Winton mu změnil a hlavně zachránil život. Dal mu možnost žít. I jeho rodina měla možnost se zachránit, měli povolení odcestovat do Austrálie, avšak tuto možnost nikdy nevyužili. Byli přesvědčeni, že jejich domov je v ČSR. Tomáš už nikdy své rodiče, bratra, sestřenice, tety a strýce neviděl.

Jaké to asi je přijet do cizí země, k cizím lidem a nerozumět ani slovo? Tenkrát osmiletý chlapec se nevzdal a zvládl to. Začal chodit do anglické školy, měl hodnou paní, která se o něj starala a jednoho strýce v Anglii - jediného žijícího příbuzného, protože všichni ostatní zahynuli v koncentračních táborech, což se Tomáš dozvěděl až o mnoho let později. Proč „dvakrát zachráněné dítě“? Poprvé ho zachránil Nicholas Winton, když mu dal možnost odcestovat a zachránit se, podruhé, když Tomáš uvěřil v boha, který mu dal sílu odpustit Němcům, nacistům a vrahům své rodiny. Napůl žid a napůl křesťan. Tomáš dodnes děkuje bohu, věří v něj a je jeho věrným služebníkem. On mu byl pomocí a posilou v nejtěžších chvílích jeho života.

Barbora Palková, 9.tř.

Anketa pro žáky 9.ročníku: **S**bohem školo

1. Co vám bude chybět, až z líbeznické školy odejdete?

Někteří učitelé - 0
Spolužáci - 28
Poměrně jednoduché učivo - 2
Celková atmosféra školy - 0

2. Na co se naopak těšíte, až odejdete?

Na nové spolužáky - 27
Lepší učivo - 3
Nové učitele - 0

3. Myslíte si, že se učitelskému sboru uleví, až odejde letošní „devítka“ ?

Ano - 30
Ne - 0
Nevím - 0

4. Budete na tuto školu vzpomínat v dobrém nebo ve zlém?

V dobrém - 21
Ve zlém - 0
Nebudu vzpomínat - 9

5. Myslíte si, že vás líbeznická ZŠ připravila na další studium:

Dobře - 0
Špatně - 9
Jako každá jiná ZŠ - 21

6. Myslíte si, že na nové škole bude snazší učivo než na Základní škole Líbeznice a že mu budete moci věnovat méně času?

Ano - 0
Ne - 30

Závěrem můžeme říci, že většině žáků 9. třídy budou po odchodu z líbeznické školy chybět spolužáci a většina se současně těší na nové spolužáky z učiliště, nebo ze střední školy. Na Základní školu Líbeznice budou vzpomínat v dobrém, ale najdou se i případy žáků, kteří prý nebudou vzpomínat vůbec. To ale, podle mého názoru, není možné, když zde strávili tak značný kus svého života. Dále si mnozí myslí, že je základní škola připravila na další studium jako každá jiná ZŠ a jsou si vědomi, že na střední škole nebo na učilištích bude těžší učivo a budou mu muset věnovat více času než na ZŠ.

Denisa Svatoňová, 9. roč.

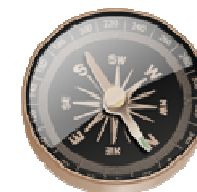
Kus života

Bára Pálková

Kolik sebe necháváme tady?
Kolik radostí zažili jsme tu?
Kolik přátelství i hádek?
Kolik zklamání i lásek?

Proč kamarádství, co bylo, už není?
Proč čas všechno mění?
Proč vzpomínky časem blednou?
Proč rozejdem se všichni jednou?

Hodně štěstí!

Macharův Brandýs - další úspěch líbeznických recitátorů

V pondělí 17.5. se zúčastnili žáci Základní školy z Líbeznic tradiční recitační soutěže **Macharův Brandýs** v Brandýse nad Labem. Ve velké konkurenci si vedli výborně.

Žák pátého ročníku **Vojta Gerlich** se ve své kategorii umístil **na prvním místě** a **Hanička Vítová** (z téhož ročníku) získala **Zvláštní ocenění poroty**.

Naším recitátorům blahopřejeme a přejeme hodně dalších úspěchů.

U Mlsné koblihy

V Líbeznících se nedávno objevilo nové pekařství. Byli jsme zvědaví, na co si můžeme dělat chutě, a tak jsme položili jeho majiteli několik otázek.

1) Jste vlastníkem tohoto obchodu, nebo si ho pronajímáte?

Jsem vlastníkem vybavení, prostory pro podnikání jsem si pronajal.

2) Jaký sortiment budete prodávat?

Pečivo sladké i slané - chlebičky, zákusky, dorty. Rychlé občerstvení: párek v rohlíku, toasty, hamburger, klobása, kukuřice... V letních měsících kopečková zmrzlina, poháry. Doplnkový prodej: sladkosti, cukrovinky, bonboniery, dárkové koše, alko – nealko nápoje, sušenky, brambůrky, sl. tyčinky...

3) Proč zrovna tento název vašeho obchodu?

Mlsná kobliha je, dle mého názoru, výstižný název pro tento typ obchodu. Je všefkájící, snad i vtipný. Zaujme, zapůsobí přívětivě na zákazníka a prozradí o charakteru prodejny vše a je snadno zapamatovatelný. Je to typicky český název, bez zbytečných, dnes už nemoderních, „amerikanismů“.

4) Jak jste objevil váš obchod?

Líbezníci projíždím často za rodiči do Kostelce nad Labem, všiml jsem si volného místa pro podnikání a zavolaal.

5) Co můžete nabídnout lákavého a nového, na co nalákáte zákazníky?

Na pestrý sortiment zboží - zejména co se chlebičeků, dortů, zmrzliny a rychlého občerstvení týče.

6) Kolik zaměstnanců bude v obchodě pracovat?

V obchodě bude jeden až dva zaměstnanci, v létě možná brigádník pro prodej zmrzliny.

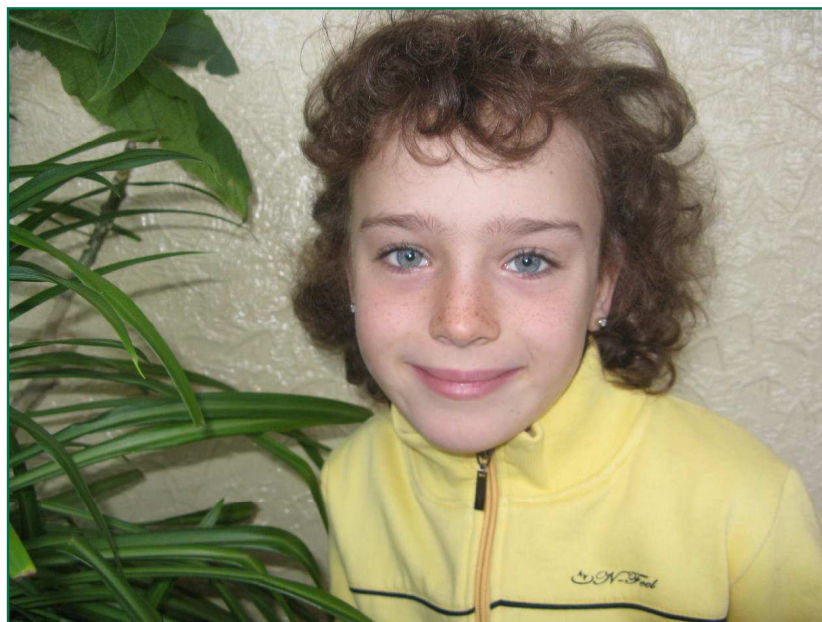
Děkuji za rozhovor.

Pavčina Morkusová

***Hanička - vítězka krajského kola
Pražského poetického setkání
(Recitační soutěž)***

*ZŠ Líbeznice opět slaví úspěch v recitační soutěži.
V krajském kole Pražského poetického setkání vyhrála
naše **Hanička Vítová ze třetí třídy.***

*Hanička vyhrála díky pilné přípravě náročného textu.
Vítězce moc gratulujeme a doufáme, že se jí bude
dařit i nadále.*

Rozhovor s paní učitelkou Helenou Bláhovou

1. Jak se Vám líbí funkce třídní učitelky v 6. třídě?

Třída 6.B je moc fajn. Cítím se mezi žáky této třídy dobře.
Jsou upřímní.

2. Měla jste někdy příležitost být třídní učitelkou?

Ano.

3. Jaké předměty učíte ?

Matematiku, přírodopis, přípravu na povolání, trochu tělocviku a pracovní činnosti.

4. Kdybyste měla příležitost něco změnit na této škole, co by to bylo?

Od žáků více píle, odvahy, poctivého sebevzdělávání a vědomí vlastní jedinečnosti.

5. Jaká jste byla, když vám bylo 15 let?

Mám spoustu vzpomínek na tato báječná léta.

6. Se kterým z učitelů naší školy nejlépe vycházíte?

Nejvíce komunikuji s paní učitelkou Šoltysovou, ale to bude tím, že ve sborovně sedíme blízko sebe.

7. Jaké máte oblíbené aktivity mimo školu?

Počítačová grafika, malování (olej, akvarel). V létě zahrada.
Nejmilejší aktivitou je moje vnouče.

8. Jaký předmět Vás ve škole nejvíce bavil?

Tak jako všechny děti – tělocvik a výtvarná výchova.....

9. Máte děti, manžela? Jaká mají zaměstnání?

Mám dvě dcery. Mám i manžela. Mladší dcera studuje, starší podniká.

Děkuji za rozhovor.

K.Vaňásková, 9. ročník

Rozhovor s paní učitelkou Jitkou Tůmovou

1. Jakou třídu učíte, jste se svými žáky spokojená ?

Tento rok mám 1.A a musím říct, že jsou velmi šikovní a snaživí.

2. Nechtěla byste někdy učit na 2. stupni ? Proč jste si vybrala právě 1. stupeň ?

Možná by mě bavilo učit na 2.stupni některé předměty – např.: přírodopis, ale obávám se, že by mě velmi brzo odradila neukázněnost některých žáků a nechut' cokoli dělat. Černé puntíky či razítka už zde nezabírají, takže raději zůstanu u malých žáčků. Na 1. stupni se mi líbí pestrost práce, učím od matematiky až po hudební výchovu vše, děti to většinou ještě baví a jsou lépe zvladatelné.

3. Ted' něco z osobního života. Máte manžela, přítele, děti ? Jestli ne, chcete do budoucna nějaké ?

Nemám manžela a ani přítele, ani děti, jen kocoura.

Samozřejmě bych děti ráda v budoucnu měla.

4. Kdybyste měla možnost změnit něco na naší škole, co by to bylo?

Asi bych opravila budovu, zvětšila některé třídy, přistavěla několik nových, aby se všichni vešli.

5. Proč jste se rozhodla, že budete pracovat jako učitelka ?

Neměla jste jiné sny ? Nelitujete tohoto rozhodnutí ?

Částečně mé rozhodnutí ovlivnila maminka, která je také učitelka a zatím toho nelituji, s dětmi pracuji ráda.

Jitka Tůmová

S.Oliveriusová, 9.roč.

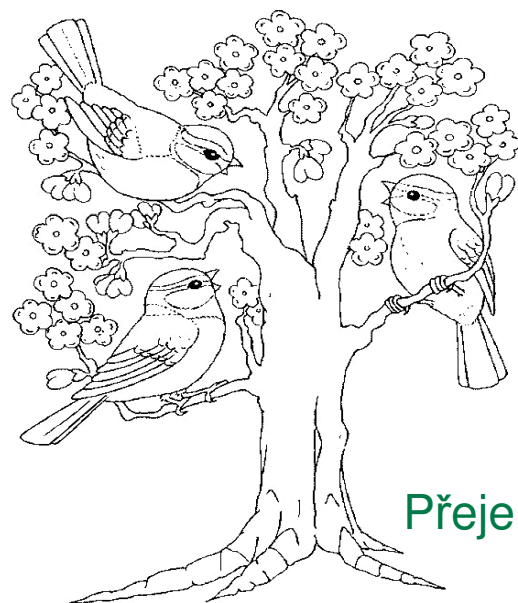
Výtvarná akce: Filmový plakát

Této akce se zúčastnili žáci 6. a 8. třídy v kině Světozor. Nejprve dostali základní a důležité informace o tom, jakou funkci vlastně plakát má a jak by měl vkusný a sdělný plakát vypadat. Poté zhlédli velmi zajímavý film, který se jmenoval „Muž bez hlavy“. A na závěr měli za úkol navrhnout plakát na tento film.

Redakce časopisu pro rok 2009/2010

Vaňásková K., Palková B., Morkusová P.,
Černohorská P., Vaňásek A., Pavlíková I.,
Doškářová T., Oliveriusová S., Krasňan M.,
Lid'áková Z., Londinová S., Svatoňová D.,
Veselý A., Surovec J., Khan D.,
Korbová V.

Přejeme hezké prázdniny